

Ilyen szenzáció még nem volt Szegeden
Sikerült nagyobb mennyiségű bőrűt olcsó gyári
áron beszerezni, aminek következtében hirtelen
olcsó áron tudom adni férfi cipőújdonosságaimat
20 P-től a legjobb anyagból, az eddigi kiállításban ve-
het nálam prima férfi cipő!

Okvetlen tekintse meg kirakatomat.

Rácz Cipőszalon

Kölcsei ucca 7.

— mondotta —, akkor arra, vagyunk utalva, hogy a belföldi tőkeképződést segítsük elő. Ez szükséges a nagyobb és több munkaalkalom nyújtásához és a termelés fokozásához.

Ezután részletes statisztikai adatokat tárt a hallgatóság elé arról, hogy tízévi átlagban mennyi a nemzeti jövedelem. Évi 360 millió pengőre tehető, mint nemzeti összjövedelem. Bizonyította ezután, hogy ennek az összjövedelemnek 43 százalékát az ország lakosságának 20 százaléka élvezi, elsősorban tehát ennek a 20 százaléknak kell a megtakarításokat és a tőkeképzést eszközölni, a lakosság 80 százaléka a létminimumot, vagy ennél kevesebbet keres meg.

— A lakosság 20 százaléka módja volna arra — fejtegette a továbbiakban, hogy évi jövedelme 12 százalékát félre tegye, investálja, hitelt nyújtson, más szóval behozza az élet, a nemzetgazdaság forgalmába. Ez azt jelentené, hogy évenként 250—300 millió pengő volna az az összeg, amennyi belföldi tőke rendelkezésre állna. Előadásában kifejtette még dr. Koós Zoltán, hogy 250—300 millió pengő tőkeképződés még fokozható volna azáltal is, hogy ha az állam üzemei rentábilisak volnának és a költségvetés megtakarításából is művelhetnék a belföldi tőkét. Ilyen címen mintegy 150 millió pengő tökemegtakarítás volna elérhető, tehát összesen 400—450 millió pengőre tehető az az összeg, amely elgondolása szerint mint új produktív belső tőke állhatna a magángazdaság szolgálatára.

Budapest és vidék

Liptay Lajos, a székesfővárosi községi takarékpénztár vezérigazgatója ezután ezeket mondotta előadásában:

— A trianoni szerencsétlenség folytán a nemzeti társadalom ráeszmélt arra, hogy mennyire helytelen volna az összes nemzeti értéket egy pontban koncentrálni. Elsősorban kulturális téren jelentkeznek a decentralizáció hatásai és ezek azt mutatják, hogy milyen hallatlan nagy értékek vannak felhalmozva a magyar vidéken. Nagyon helytelen volna, ha valaki azt tűzné ki célul, hogy a meglevő fővárosi értékeket elsorvasszuk, vagy leromboljuk. Új erőforrások nyitására van szükség.

— Gazdasági téren még nagyon sok a kívánnivaló. Természetes, hogy a főváros a gazdasági centrum, ez nem hiba. Hiba az volna, ha minden erőforrást a főváros centralizációjára fordítanának. A főváros nem lehet féltékeny a vidékre, mert a vidékről kapja a regeneráló erőt és azért sem, mert minél erősebb vidéki centrumok fognak létesülni, annál élénkebb lesz a főváros gazdasági élete is. Ha célul tűzzük ki a vidéki városok gazdasági centrumokká való fejlesztését, akkor e tekintetben a hitelszervezetnek nagy feladatai vannak. A magyar pénzügyintézetek azt a válságot, amelynek talán még nem jutottunk el a végére, megállították, rugalmasaknak és ellenállóknak bizonyultak. A fővárosi intézetek, — nem hivatásom, hogy megvédjem őket, mert nem istámadják, — mindig megtették a maguk kötelességét a vidéki hitelálléttal szemben és ha a tőkeképződés megindulása lehetővé teszi, még fokozottabb mértékben teszik majd meg. Ez az összműködés teremti meg a vidéki gazdasági centrumokat.

Az értekezlet utolsó szónoka

Tonelli Sándor

volt, aki elmondotta, hogy Koós Zoltán előadása közben pont egy órákor érkezett meg Szolnokról és a terembe belépve, meglepetéssel olvasta, hogy neki előadást kell tartani, majd így folytatta:

— Esztendőnkkel ezelőtt egy budapesti érdekvégyületnek volt egy öreg alelnöke, akit Hegedüs Loránt jól ismert s aki minden ülésre késve érkezett meg. Ilyenkor odament a fiatal tisztviselők valamelyikéhez és megkérdezte:

— Mondja kérem, miről van szó, mert hozzá akarok szólni.

— Ez az én helyzetem is ebben a pillanatban. Hallottam az egyik előadás végét és hallottam igen szép oktatást arról, hogy mennyit kell évente a nemzeti jövedelemből félretenni, csak egyet nem látok: senki sem foglalkozott a *lélektani momentumokkal*. Már pedig huszonöt esztendő óta, mióta a gazdasági élet ugynevezett vastörvényei a fejük tetejére álltak, megtanulhattuk volna, hogy van valami, ami fontosabb a szépen kirajzolt teoriáknál, fontosabb a számoknál, fontosabb a vagyonnál és jövedelemnél és ez a hit és a bizalom kérdése.

— Esztendőnk óta beszélünk és bizonyára még sokáig fogunk beszélni a válságról, a *lemondás ígéhirdetői* járják az országot, akik sötét jövő képpel riogatják az embereket, akik azt mondják, hogy a fiatalságnak nincs jövője, akik azon panaszkodnak, hogy itt mindenki mindenre ráfizet, akik a gazdának, akkor is, mikor szépen keresett, bebizonyítják, hogy a mezőgazdaság csak vesztésre dolgozik, akik letagadják a maguk jövedelmét és gazdag létükre kis tisztviselők javadalmazásának megnyirbálásával akarják a nemzetet megmenteni, — vajjon lehet-e remélni, hogy ilyen tanításokból gazdasági fellendülés fakadjon?

— Az értekezlet résztvevői tanítsák meg a közvéleményt arra, hogy mi a pénzügyintézetek jelentősége a gazdasági életben és magyarázzák meg, hogy bolondériánál egyébként nem lehet mondani, ha olyan röpiratokat tesznek le az ember asztalára, amelyek el akarják engedni az ö ezer pengőn aluli gazdaságosságokat és egy per-centre akarják leszállítani a bankkölesőpök utáni kamatokat. Magyarázzák meg, hogy a pénzügyintézetek olyanok, mint a gyűjtőmedencék, amelyek összegyűjtik és megint szétosztják az életet tápláló anyagokat, de ezzel szemben itt a város körül, a tanyák világában, a nemzeti élet nagy rezervoárjában merítsenek hitet, bizalmat és ne csak a válságot lássák és emlegessék, hanem merjék hirdetni és szolgálni a magyar sor jobbafordulását is.

Az előadások után

Kozma Ferenc

határozati javaslatot terjesztett elő, amelynek lényege az, hogy dr. Pálffy József polgármesterrel az élén, a délvidéki városok polgármestereinek, országgyűlési képviselőinek, felsőházi tagjainak és

a gazdasági intézmények vezetőinek bevonásával egy blokk alakíttassék, amelynek a trianoni Délvidék gazdasági viszonyainak megjavítása lenne a feladata. A határozati javaslatot egyhanguan elfogadta az értekezlet.

Délben 2 órákor a Hungária-szálló disztermében bankett volt, amelyen az első felköszöntő volt Imecs György a kormányzóra mondotta.

Grosz Marcel,

a Szegedi Kereskedelmi és Iparbank vezérigazgatója mondott nagyobb beszédet. Kifejtette, hogy mindenkinek kötelességévé tesszik a nehéz idők, hogy összefogással, erejének és tehetségének legjavával igyekezzék a talpraállítás munkájából kivenni a részét.

— Noha az utolsó évek gazdasági válsága — mondotta — a hitelező pénzügyintézeteket a legtöbb termelési osztály, a mezőgazdaság számos faktorával, mint adóssokkal szembeállította, — hogy a mezőgazdaság irányító szervei is tisztában vannak azzal, hogy az ország szolidan vezetett és jól megalapozott pénzügyintézetei is a gazdasági újjáépítés legfontosabb támaszai lesznek.

— Fontos, hogy a regenerálódás ne csak anyagi, de erkölcsileg is bekövetkezhesse és hogy a földek és termények értékének visszaállításával az adott sző és adott irás szentsége is valorizáltsassék. És ha lebonyolódna a pénzügyintézetek számára oly nagy áldozatot jelentő gazdavedelmi rendelkezések technikai részei is — szűnjék meg minden adósvédelem, amely végre is utját állja az egészséges hitelélet kialakulásának és ezáltal gátolja a termelés annyira szükséges folytonosságát. Hat év várakozás után

gondolni kell végre a kistőkésekre is, akik a maguk takarékos életével a nemzeti tőke cirkulációjának legfontosabb éltető elemei,

nem is szólva arról, hogy az ismeretlen részvényesre megint szüksége lesz a gazdasági életnek. Mi pénzügyintézet vezetői tisztában vagyunk azzal, hogy csak az összes gazdasági faktorok szoros együttműködésével érhetjük el a gazdasági javulást.

Hegedüs Loránt

szólt fel ezután és hangoztatta, hogy bár ebben az évben 189 ülést ült végig szerinte az országban, de olyan jóleső megértéssel, mint Szegeden, még nem találkozott.

A TEBE értekezletén megjelentek a délutáni gyorsvonattal utaztak el Szegedről.

Mulatozás közben 1000 pengő eltűnt

(A Délmagyarország munkatársától.) Vasárnap feljelentést tett a szegedi rendőrségen Sarnyai István földéaki marhakereskedő, aki az állatvásárra érkezett Szegedre, a vásár után nagyokat mulatott. Amikor magához tért a mulatás után, megdöbbenve tapasztalta, hogy belső zsebében tartott mintegy ezer pengőnyi pénze — eltűnt. Azonnal a rendőrségre sietett és feljelentést tett ismeretlen tettesek ellen. A detektívekkel együtt elment mindazon helyekre, ahol éjszaka megfordult, végre is az egyik kocsmában sikerült nyomra akadni. Kiderült, hogy pénzének itt kélt lába. Az egyik leány az ittas ember körül addig forgolódott, amíg zsebéből ki nem huzta a pénztárcát, az ezer pengővel. A pénzt nyomban eldugta, a vendéget pedig kitessékelték.

A detektívek az ellopott pénzből már csak 351 pengőt szedtek össze. A leány elmondotta, hogy a lopott pénzt társai között felosztotta, összesen négyen részesültek a zsákmányból. Azt hitték, hogy Sarnyai annyira ittas, hogy arra sem fog emlékezni, hogy merre járt és hogy elvesztette-e a pénzét, vagy ellopták tőle. Amikor látták, hogy ittas körülvették, mulattak vele, ő pedig egy óvatlan pillanatban kicemelte a zsebéből a tárcát.

A rendőrség a négy embert őrizetbe vette és keresi a hiányzó összeget.

Filharmonikus hangverseny december 9-én a Városi Színházban.

Vezényel: **Fricsay Ferenc.**

Közreműködik: **Sándor György**

Jegyek a Délmagyarország jegyirodájában.